

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414215967
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4414215967.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobcu: Bytkomfort, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, SNP č. 9, IČO: 36555193, proti žalovaným: 1. J. K. S., nar. X.X.XXXX, bytom V. O., G. P. XX a 2. I. S., nar. X.X.XXXX, bytom V. O., G. P. XX, o vypratanie bytu, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 02. septembra 2015 č. k. 17C/279/2014-67, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o povinnosti žalovaných v 1./ a 2./ rade vypratať nehnuteľnosť bez bytovej náhrady a o náhrade trov konania z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie) rozsudkom o dňa 02. septembra 2015 č. k. 17C/279/2014-67 (napadnutý rozsudok) určil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť vypratať nehnuteľnosť - mestský 2-izbový byt s príslušenstvom č. 13 nachádzajúci sa na 6. poschodí bytového domu č. XXX na Ul. G. P. XX, V. O., súp. č. XXXX postavený na parc. reg. C zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu katastrálneho odboru bez bytovej náhrady, a to do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi titulom náhrady trov konania 99,50 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodol, že vracia žalovaným v 1. a 2. rade súdny poplatok vo výške 100,- eur cestou Slovenskej pošty a.s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36631124, a to do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 4.8.2014 domáhal voči žalovaným v 1. a v 2. rade vypratania mestského 2- izbového bytu s príslušenstvom č. XX nachádzajúci sa na 6. poschodí bytového domu č. XXX, na ul. G. P. č. XX, V. O., súpisné číslo XXXX, postavený na parcele registra C zapísaného v Správe katastra V. O., na liste vlastníctva č. XXXX, bez bytovej náhrady a to z dôvodu, že žalovaní mali so žalobcom uzatvorenú nájomnú zmluvu, v čase nájmu prestali uhrádzať nájomné, pričom bola žalovaným v 1. a v 2. rade daná výpoveď v zmysle § 711 odsek 1 písmeno d) OZ. Po skončení nájmu boli žalovaní vyzvaní na vypratanie predmetného bytu, avšak do dnešného dňa tak neurobili a byt užívajú napriek tomu, že za byt neplatia nájomné.

3. Súd prvej inštancie návrhu vyhovel v plnom rozsahu vydaním rozkazu na plnenie zo dňa 7.11.2014 pod sp. zn. 17C/279/2014-30, proti ktorému podali žalovaní v 1. a v 2. rade odpor, v ktorom uviedli, že okolnosti uvedené v žalobe o vypratanie bytu sú pravdivé a nemajú voči nim žiadne námietky, ďalej však uviedli, že žalovaná v 1. rade mala byť od 9.12.2014 hospitalizovaná s pooperačným stavom a žalovaný v 2. rade sa mal nachádzať v zahraničí na zaškolení na prácu, pričom predpokladali, že dlh po zamestnaní sa žalovaného v 2. rade budú vedieť splácať.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca uzatvoril dňa 2.11.2007 so žalovanými nájomnú zmluvu s predmetom nájmu a to bytu č XX vo vlastníctve mesta V. O. nachádzajúceho sa na ulici G. P. č. XX, VI. poschodie, bytu I. kategórie, ktorý pozostával z WC, chodby, Kuchyne, Kúpeľne, 2 izieb, komory a špajze. Nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. V zmysle čl. VI. nájomnej zmluvy nájomcovia sa zaviazali prenajímateľovi za užívanie bytu platiť nájomné spolu s úhradou za plnenie poskytované s užívaním bytu. Nájomné, vrátane záloh na plnenie poskytované s užívaním bytu sa malo platiť mesiac vopred. Podľa čl. XIV. Nájomnej zmluvy výpoveďou môže ukončiť nájom ktorýkoľvek z účastníkov s trojmesačnou výpovednou lehotou tak, aby lehota uplynula v posledný deň kalendárneho mesiaca. Táto lehota začne plynúť prvým dňom nasledujúceho mesiaca po mesiaci, v ktorom výpoveď došla druhému účastníkovi. Prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu, okrem prípadov v zákone uvedených aj z dôvodu, ak nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu, najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za čas dlhší ako 3 mesiace alebo tým, že prenechal byt, alebo jeho časť inému do podnájmu bez písomného súhlasu prenajímateľa. Žalovaní už v čase nájmu prestali platiť nájomné a služby spojené s užívaním bytu. Listom zo dňa 13.9.2013 a 16.1.2014 boli žalovaní vyzvaní na zaplatenie dlhu. Žalobca žalovanej v 1. rade dňa 28.5.2012 a žalovanému v 2. rade dňa 27.5.2013 doručil výpoveď z dôvodov uvedených v § 711 odsek 1 písmeno d) OZ z dôvodu hrubého porušenia povinností vyplývajúcich z nájmu bytu a to, že žalovaní neuhradili nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním mestského bytu čas dlhší ako 3 mesiace (jún, august, september, október, december 2012 a január až apríl 2013). Zároveň upozornil žalovaných, že po skončení nájmu sú v zmysle § 682 OZ povinní vrátiť prenajatý byt prenajímateľovi v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci. Zároveň súdu predložil sumárnu analýzu platieb za obdobie do 31.8.2015 podľa ktorej žalovaní dlhujú žalobcovi za nájomné a služby spojené s užívaním bytu celkom 1.521 eur. Z pripojeného listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie V. O., Okres V. O., Obec V. O., mal súd prvej inštancie preukázať, že byt č. XX, vchod XX bytového domu so súpisným č. XXXX postavený na parc. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere 332 m² je vo vlastníctve R. V. O. v spoluvlastníckom podiele 1/1.

5. Konštatoval, že žalobca na pojednávaní zotrval na návrhu v plnom rozsahu a uviedol, že žalovaní do 2.9.2015 uhradili dňa 1.7.2015 sumu 400 eur + jednomesačné nájomné, pričom predložil súdu sumárnu analýzu platieb od 31.8.2012 do 31.8.2015, podľa ktorej žalobcovia dlhujú na nájomnom a službách spojených s užívaním bytu celkom 1.521,55 eura. Žalovaná v 1. rade vypovedala, že bola dlhodobo nezamestnaná asi 15 rokov, nebola evidovaná v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. V súčasnosti od 5.3.2014 je zamestnaná v spoločnosti P. ako operátorka s mesačným príjmom okolo 200 eur, avšak od 1.4.2014 do 15.2.2015 bola práceneschopná a nájomné hradili z toho, čo si žalovaný v 2. rade brigádniccky privyrobil. Ďalej uviedla, že dlh, by žalobcovi chcela splatiť do konca mesiaca september 2015, pričom požiadala o pôžičku od zamestnávateľa a spoločnosti X. A.. Žalovaný v 2. rade vypovedal, že je zamestnaný v spoločnosti Q. V. O. ako murár s mesačným zárobkom okolo 800 eur, pričom predtým pracoval v Y. na dohodu o vykonaní pracovnej činnosti. Nájomné neplatili z dôvodu, že bol nezamestnaný, asi pred dvoma rokmi bol aj evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 633, § 671 ods. 1, § 685 ods. 1, § 710 ods. 1, 3, § 712a ods. 3 veta druhá, § 126 ods. 1 občianskeho zákonníka.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal preukázať, že návrh je dôvodný. Zo zriaďovacej listiny primátora mesta V. O. z 30.12.1992 v spojení s Uznesením MZ č. 88/091003 z 9.10.2003 mal preukázať, že žalobca je právnym nástupcom Bytového podniku, príspevkovej organizácie Nové Zámky, ktorý spravoval predmetný byt na základe Zriaďovacej listiny primátora mesta V. z 30.12.1992. Nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a táto nájomná zmluva bola vypovedaná v zmysle 711 odsek 1 písmeno d) OZ z dôvodov, že žalovaní neplatili za užívanie bytu nájomné a podľa predloženého sumáru analýzy platieb od 31.8.2012 do 30.6.2014 dlhovali na nájomnom a službách spojených s užívaním bytu 4.736,27 eur. Výpoveď bola žalovanej v 1. rade doručená dňa 27.5.2013 a žalovanému v 2. rade dňa 28.5.2013. K zániku nájmu predmetného bytu došlo v zmysle čl. XIV. Nájomnej zmluvy ku dňu 1.9.2013 po uplynutí výpovednej lehoty a keďže žalovaní byt do dnešného dňa nevypratali, ani súdu nepreukázali, že by mali akýkoľvek právny dôvod k užívaniu tejto nehnuteľnosti a v tomto smere neuniesli svoje dôkazné bremeno a preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel.

8. Žalobcovi úspešnému v konaní priznal trovy konania v zmysle § 142 odsek 1 O.s.p., ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 eura.

9. Žalovaní zaplatili v kolkoch súdny poplatok vo výške 100 eur za odpor proti rozkazu na plnenie. V zmysle § 11 odsek 1 z.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch súd prvej inštancie vrátil žalovaným súdny poplatok, pretože v zmysle položky 1 poznámky 7 sadzovníka súdnych poplatkov z.č. 71/92 Zb. sa poplatok za odpor proti rozkazu na plnenie neplatí.

10. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade, žiadali rozsudok zrušiť. Žiadali, aby žalobca prejavil sociálne cítenie a pochopil ich veľmi nepriaznivú bytovú a finančnú situáciu. Súd si vedomí záväzku voči žalobcovi a sú ochotní a schopní uhradiť celú sumu jednorázovo a v hotovosti v lehote 14 dní. Keďže budú mať všetky záväzky voči žalobcovi vyrovnané, žaloba o vypratanie nehnuteľnosti je bezdôvodná.

11. K odvolaniu žalovaných sa písomne vyjadril žalobca, poukázal na to, že počas súdneho sporu bola opakovane žalovaným daná možnosť dlh uhradiť, k čomu však nedošlo. Podľa jeho názoru jeho sociálny postoj je dostatočný, keďže dlh vznikol v júni 2012 a k podaniu návrhu na vypratanie bytu došlo v júni 2014, t.j. po viac ako dvoch rokoch, počas ktorých žalovaní viackrát žiadali o umožnenie uhrádzať dlh v splátkach avšak tento ich sľub nebol dodržaný. Vzhľadom k tomu trvá na podanej žalobe a žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o povinnosti žalovaných v 1./ a 2./ rade vypratať nehnuteľnosť bez bytovej náhrady a o náhrade trov konania je potrebné podľa § 389 ods. 1 CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a nedostatočné právne posúdenie.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd neprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí.

15. Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia

rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

19. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

20. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

21. V danej veci súd prvej inštancie vec právne neposúdil dôsledne. Odcitoval síce zákonné ustanovenia, avšak iba citácia zákonných ustanovení, bez ich podrobnej aplikácie na zistený skutkový stav, nepostačuje.

22. Podľa § 712a ods. 3 OZ, ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa nájomcovi, ktorý preukáže, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, nájomca má právo len na náhradné ubytovanie. V iných prípadoch skončenia nájomného pomeru z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) nájomca nemá právo na bytovú náhradu; ak ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, má nájomca právo na prístrešie.

23. Podľa odseku 3 ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d), nájomca, ktorý preukáže, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, má právo len na náhradné ubytovanie. Tento stav hmotnej núdze musí existovať (resp. pretrvávajúť) ku dňu, keď sa má nájomca z bytu vysťahovať, resp. ku dňu, keď súd rozhodne o tom, že výpoveď je platná, teda zamietne návrh na určenie neplatnosti nájomnej zmluvy a potvrdí s tým súvisiacu povinnosť nájomcu sa z bytu vysťahovať. V iných prípadoch, keď sa skončí nájomný pomer podľa § 711 ods. 1 písm. d), ale nájomca nepreukáže stav hmotnej núdze, nájomca má právo iba na prístrešie.

24. Zákonná úprava procesného práva rešpektuje zásadné rozdiely medzi sporovým a nespоровým konaním. Zároveň akceptuje tú skutočnosť, že vzhľadom k povahe oboch týchto konaní dokazovanie v sporovom konaní je založené na iných základoch, ako dokazovanie v konaní nespоровom. Sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, ktorá je tradične historicky chápaná tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. To znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov zaťažuje zásadne účastníkov a ukladá im povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Účastník má preto povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Táto skutočnosť ale neznamená, že zákonná úprava sa zrieka zásady materiálnej pravdy. Táto zásada, ako protipól zásady formálnej pravdy, je naďalej súčasťou nášho civilného procesu. Súd nie je pri vykonávaní dôkazov odkázaný len na formálny návrh účastníka na vykonanie dôkazu, ale pripúšťa možnosť vykonať aj iné, než účastníkmi konania nenavrhované dôkazy. Ich vykonanie však podmieňuje ich výnimočnosťou, ako aj ich nevyhnutnosťou pre rozhodnutie vo veci. Ide teda o také dôkazy, ktoré vyplynú z doterajšieho priebehu konania bez toho, aby zákon ukladal súdu povinnosť takéto dôkazy vyhľadávať. Pritom právo súdu vykonať aj účastníkmi konania neoznačené a nenavrhnuté dôkazy zostáva len v polohe možnosti a nie povinnosti. Je preto na súde, aby v každom konkrétnom prípade posúdil, či výnimočne vykoná aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Z uvedeného teda vyplýva, že ak dôkaz potrebný a nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci vyjde v priebehu konania najavo (súd má o ňom vedomosť), bez ohľadu na návrhy účastníkov konania môže a zároveň aj musí súd výnimočne takýto dôkaz vykonať. Súd po takýchto dôkazoch nepátra, pretože je vecou účastníkov konania, aby ich vykonanie navrhli a aby sa starali o svoje práva.

25. V danej veci žalovaní už v odpore proti platobnému rozkazu tvrdili skutočnosti, na základe ktorých im vznikol dlh na nájomnom. Taktiež v priebehu konania tvrdili, že boli obaja nezamestnaní, žalovaná v 1. rade dlhodobo a mali finančné problémy. V odvolaní taktiež poukázali na svoju finančnú situáciu.

26. Súd prvej inštancie sa týmito tvrdeniami žalovaných vôbec nezaoberal a nevyporiadal sa žiadnym spôsobom s ustanovením § 712a ods. 3 OZ, ktorý v napadnutom rozsudku ani neodcitol v celom znení. Z napadnutého rozsudku nevyplýva, či sa zaoberal hmotnou núdzou žalovaných, prípadne dôvodmi hodnými osobitného zreteľa. Pokiaľ žalovaní tvrdili, že nemali finančné prostriedky na platenie nájomného, potom ich mal vyzvať na predloženie dôkazov o ich majetkových a zárobkových pomeroch, prípadne si tieto doklady vyžiadať pre posúdenie, či nevníklo žalovaným právo na náhradné ubytovanie. V prípade nepreukázania hmotnej núdze žalovaných sa mal potom súd prvej inštancie zaoberať tým, či v danom prípade nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie práva na prístrešie.

27. Keďže sa súd prvej inštancie s týmito okolnosťami vôbec nezaoberal, napadnutý rozsudok je v tejto časti nepreskúmateľný, preto ho odvolací súd podľa § 389 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ ide o určenie povinnosti žalovaných vypratať predmetný byt, v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny, avšak vzhľadom na viazanosť výroku o povinnosti vypratania bytu a prípadného nároku na bytovú náhradu či právo na prístrešie, bolo potrebné rozsudok zrušiť v celom rozsahu.

29. V ďalšom konaní súd prvej inštancie doplní dokazovanie v naznačenom smere a svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, 3 CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).